

Կտակ

սիրուն մանկիկ, ես գնում եմ դու գալիս ես այդ աշխարհ
ճշմատրիտն ես փորձով գիտեմ ու խոսքերս մի մոռնար
կյանքն է ամպի փախչող ստվեր, վարկյան է միշտ իրական:::
բախտի կռանը կամքն է թեև, բայց դիպվածն է տիրակաան
զգացմունքն է գերիշխանը, խելքը նրա լոկ ծառան
բայց դու խելդ վրադ պահիր, ինչպես պողպատ կուռ վահան
մի հավատար ստվերներին հիմնավիր հիմնավիր միայն քեզ վրա
ատելու չափ սիրիր մարդկանց, բայց լավություն միշտ առա
ել լայն որում թե ընկերներ, թե բարեկամ ճանաչիր
իսկ նեղ որում ընկերներին, ոչ որոնիր ոչ կանչիր
Չվարթ եղիր, ու այդպիսով բախտի վրա կըխնդաս
անվախ ու վեհ ղեկդ վարե անծանոթին դեմ - դեմի
անգոջալի առաջ գնա ինչ որ լինի թող լինի
լսիր տղաս ինձ կթաղես, անհայտ մի տեղ, աննշան,
որ չիմանան մարդիկ չգան, շիրիմիս քարը գողանան

Կաթի սերը քաշել եմ
դրել եմ հովին սառի
ալ գոգնոցս կապել եմ
արի, թառլան քըռ արի
տեղ եմ գըցել շվարքում
քամին կուգա զով կանի
լուսնի շողքն է մեր սրտում
դեհ շուտ արի, տուն արի
դադրած, բեզարածյար ջան
ամպերն ելան, դեհ արի
դադրած կոներիդ մեռ
ծըտից թև առ, շուտ արի

Orer holg

իմ դարդս որ ձերն եղներ
Ձեր ծաղկանուշ բուրմուքն անուշ
թույն ու տոթի կփոխվեր
հեյ վախ կոտորան իմ թւեցես
լամ, արուն լամ, ալազյազ...

Էյ ջան - հայրենիք, ինչքան սիրուն ես
սարերըդ կորած երկնի մովի մեջ
ձրերըդ անուշ, հովերըդ անուշ
մենակ բալեքըդ արուն ծովի մեջ
քո հողին մեռնեմ, անգին հայրենիք
ախ քիչ է թե որ մի կյանքով մեռնեմ
երևեկ ունենամ հազար ու մի կյանք
հազարն էլ սըրտանց քեզ մատաղ ասնեմ
ու հազար կյանքով քու դարդին մեռնեմ
բալեքիդ մատաղ, մատաղ քու սիրոո
մենակ մե կյանքը թող ինձի համար
Էն քու փառքի գովքը երգելուն
որ արտուտի պես վեր ու վեր ջախախտեն
ու անսւշ երգեմ; բարձր զիլ գովեմ
կանաչ արևըդ ազատ հայրենիք